

Klachtencommissie Fivoor

[Locatie Fivoor]

Beslissing d.d. 10 januari 2024 inzake de klacht tegen de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van insluiten en het beperken in het gebruik van communicatiemiddelen.

Beoordeling

Gelet op de ingebrachte stukken en gehoord de toelichtingen op de zitting is de commissie tot de volgende beoordeling gekomen.

Klager heeft bij de klachtencommissie Fivoor een klacht ingediend over de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van het insluiten in de kamer en het beperken in het gebruik van communicatiemiddelen.

De klachtencommissie stelt vast dat de rechtbank klager op [d.d.] een zorgmachtiging heeft opgelegd voor de duur van 12 maanden. De verplichte zorg in de vormen van het beperken in het gebruik van communicatiemiddelen en het insluiten zijn opgenomen in de zorgmachtiging. Het ernstig nadeel is gelegen in de omstandigheid dat er bij klager sprake is van een psychotische ontregeling bij drugsgebruik. Daarnaast bestaat er een aanzienlijk risico op ernstig lichamelijk letsel en de situatie dat de algemene veiligheid van personen of goederen in gevaar is. Klager is op [d.d.] opgenomen binnen de [locatie Fivoor].

De klachtencommissie stelt aan de hand van de overlegde stukken en dat wat ter zitting is gebleken vast dat klager lijdt aan een psychische stoornis, te weten een schizofreniespectrum- of andere psychotische stoornis. De klachtencommissie stelt vast dat klager tijdens zijn behandeling herhaaldelijk de afdelingsafspraken niet is nagekomen. Zo is klager meermaals onder invloed geweest en heeft hij drugs besteld via zijn telefoon.

Klager heeft een klacht ingediend over de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg in de vormen van insluiten en het beperken in het gebruik van communicatiemiddelen.

Het insluiten van klager houdt in dat klager een open kamerprogramma opgelegd heeft gekregen. Klager meent dat hij niet zelfstandig kon beslissen wanneer hij de afdeling verliet. Daarnaast heeft klager geen 8.9-brief ontvangen inzake het open kamerprogramma. De verweerders stellen daarentegen dat de deur van klager niet op slot zat en dat klager zelfstandig zijn kamer kon verlaten en dit ook heeft gedaan. Bovendien is er sprake van een open kamerprogramma. Dit is geen vorm van insluiting en daarvoor hoeft geen 8.9-brief te worden uitgeschreven.

De klachtencommissie stelt vast dat er ten tijde van de zitting sprake was van een zogenaamd rustprogramma en niet meer van een open kamerprogramma. Daarnaast is het de klachtencommissie duidelijk geworden dat klager in gesprek had kunnen gaan met zijn persoonlijk begeleider over de invulling van zijn kamerprogramma. Het is de klachtencommissie niet aannemelijk geworden dat klager continu op zijn kamer moest verblijven. De klachtencommissie is, gelet op bovenstaande, van oordeel dat er geen sprake is van een dwingend kamerprogramma dan wel insluiting. Nu er geen sprake is van insluiting, hoeft er geen 8.9-besluit te worden uitgeschreven.

Inzake het besluit tot het beperken van de communicatiemiddelen is de klachtencommissie van oordeel dat aannemelijk is geworden dat klager via zijn telefoon drugs heeft besteld. In het patiëntendossier van klager is door staf opgenomen dat klager heeft bekend drugs te hebben besteld via zijn telefoon. De commissie is van oordeel dat dit als waarheid dient te worden aangenomen. Klager heeft bovendien zelf toegegeven dat hij cannabis heeft gebruikt en dat hij van plan is cannabis te blijven gebruiken. De klachtencommissie stelt vast dat er geen reden is om te twijfelen aan de bevindingen van de behandelaren op de afdeling en dat de beperking van de communicatiemiddelen niet als onredelijk beschouwd kan worden.

Al het voorgaande in overweging nemende, beoordeelt de klachtencommissie de klacht over de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg in de vormen van insluiting en de beperking van het gebruik van communicatiemiddelen als **ongegrond**.

5. Schadevergoeding

Klager kan op grond van artikel 10:11 Wvggz de klachtencommissie verzoeken een schadevergoeding toe te kennen. De schadevergoeding dient naar billijkheid vastgesteld te worden. Klager heeft bij het indienen van zijn klacht gebruikgemaakt van het recht om een schadevergoeding te verzoeken. Van het toekennen van schadevergoeding kan alleen sprake zijn bij gegrondverklaring van de klacht. Aangezien gegrondverklaring van de klacht niet aan de orde is, wijst de klachtencommissie het verzoek om schadevergoeding af.

Beslissing

Gelet op het bovenstaande verklaart de commissie de klacht **ongegrond**.